

Nr 90.

Av herr **Petrén, Alfred**, *angående ändring av 11, 12 och 13 §§ i lagen om skyddskoppympning.*

I 13 § mom. 1 av lagen om skyddskoppympning är föreskrivet, att skyddskoppympning, som verkställs å ympnings- och besiktningsmöte eller eljest på framställning av hälsovårdsmyndighet, är avgiftsfri för den ympade, och enligt mom. 2 av samma paragraf utgår för verkställande av sådan ympning ersättning av statsmedel åt ymparen. Dessa bestämmelser hava av vederbörande myndighet tolkats på så sätt, att statens ersättningsskyldighet för skyddskoppympning, som verkställts å ympnings- eller besiktningsmöte, gäller endast sådana, i fråga om vilka ympningsplikt föreligger, men icke förut vaccinerade personer, som låta på nytt vaccinera sig utan att revaccination på grund av smittkoppsfara är vid tidpunkten i fråga på orten påbjuden eller i det enskilda fallet på grund av bestämmelserna i lagens 6 § påfordras. Med denna tolkning av paragrafen ifråga skulle sålunda frivillig revaccination, som äger rum på ympnings- eller besiktningsmöte, icke vara avgiftsfri. Då det emellertid kan hava sin stora sanitära betydelse, att befolkningen i så stor utsträckning som möjligt göres permanent immun för smittkoppor, är det i hög grad önskvärt, att den frivilliga revaccinationen på allt sätt befordras. Här må också erinras om att Kungl. Maj:t i detta syfte — på grund av uttalande som vid 1915 års riksdag gjordes i det särskilda utskott, som behandlade då föreliggande förslag till vaccinationslag — låtit vidtaga åtgärder för spridande av upplysning om skyddskoppympningens gagn och betydelse. Utan tvivel skulle det även vara ägnat att befordra den frivilliga revaccinationen, om denna finge ske på statens bekostnad, så att avgift för densamma ej behöfde erläggas, så snart den ägde rum å ympnings- eller besiktningsmöte. Önskvärt vore därför, att 13 § i lagen om skyddskoppympning finge sådan formulering, att detta bleve förhållandet.

Även på ett par andra punkter kunde en ändring uti denna lag vara önskvärd. Enligt dess 15 § mom. 2 skall ympare årligen inom viss tid till vederbörande pastorsämbete lämna upplysning om ympning, som under föregående år ägt rum *å förut icke ympad person*, men enligt 11 § mom. 1 är den, som på grund av stadgandet i 4 § undergått ympning, befriad från den här eljest föreskrivna besiktningen. Då åsyftade stadgande i 4 § angående rättighet att vid inträffad eller hotande smittkoppsepidemi påbjuda ympningsplikt avser icke endast revaccination av personer, som undergått skyddskoppypmpning för så lång tid sedan, att densamma icke längre kan anses skydda för koppsmitta, utan även ympning av dem, som icke förut blivit vaccinerade, och sålunda kan gälla också barn, som ännu icke uppnått den eljest för ympningspliktens genomförande stadgade minimiåldern, innebär nämnda bestämmelse i 11 § mom. 1, att besiktning icke är föreskriven i *varje fall*, där en person ympas för första gången, vilket dock med hänsyn till ovannämnda föreskrift i 15 § vore behöfligt, för att icke någon måtte bli såsom ympad anmäld till pastorsämbetet utan att det genom besiktning blivit konstaterat, att ympningen verkligen slagit an.

Enligt 12 § mom. 2 skall plan för ympnings- och besiktningsmöten underställas förste provinsialläkaren i länet för fastställelse, när ymparen är civil tjänsteläkare. Detta torde emellertid lämpligen böra ske även när annan person är förordnad som ympare.

På grund av vad sålunda blivit anfört får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta sådan ändring uti 11, 12 och 13 §§ uti lagen om skyddskoppypmpning, att besiktning blir obligatorisk efter varje ympning av person, som förut icke blivit ympad, att plan för ympnings- och besiktningsmöte å landet alltid blir underställd förste provinsialläkaren i länet för fastställelse samt att även frivillig omympning, som äger rum å ympnings- och besiktningsmöte, blir avgiftsfri för den ympade.

Slutligen hemställes, att vederbörande utskott ville företaga härför nödig omredigering av paragraferna ifråga.

Stockholm den 26 januari 1918.

Alfred Petren.